

PORTFOLIO
Agata Jeziorna

FORMY ABSTRAKCYJNE

Trójkąt
Analiza Figury Geometrycznej

Struktury przestrzenne
Forma + Konstrukcja

WZORNICTWO

Taboret
Inspirowany Wieżowcem Willis Tower

Mozaika
Dźwięk - Fala - Rytm

Liczydło
W Stylu Zakopiańskim

ARCHITEKTURA

Wizualizacja
Glass House

Dom jednorodzinny
Zieliniec, ul. Strzałkowska 1

Budynek wielorodzinny z gabinetami medycznymi
Aleje Marcinkowskiego 26

Centrum dla Bezdomnej Młodzieży
Dom Książki

URBANISTYKA

Typologia przestrzeni
Miasto - Ulice - Place

Plan Założenia Urbanistycznego
Grunwald

MALARSTWO I RYSUNEK

Malarstwo
Kontrast

Rysunek
Figura w Przestrzeni - Człowiek

Agata Jeziorna
Architektura i Urbanistyka III rok
Semestr VI UAP

data ur.: 05 VII 2000
zamieszkanie: Poznań
telefon: 516 476 788
e-mail: agatajeziorna0123@gmail.com

ANALIZA FIGURY GEOMETRYCZNEJ TRÓJKĄT

I Pracownia Bioniki
dr hab. Izabela Idzikowska-Bzdreġa, prof. UAP
mgr Joanna Sichel, asyst.

Przy wpisywaniu w trójkąt o kątach wartości 30, 60 i 90 stopni kolejnych trójkątów do niego podobnych, powstaje podział na trójkąty prostokątne i równoboczne. Pola kolejnych figur zmniejszają się w stosunku 1:4. Otrzymana przeze mnie forma powstała poprzez zagięcie płaszczyzny tego podziału i uzupełnienie jej odpowiednimi bryłami.

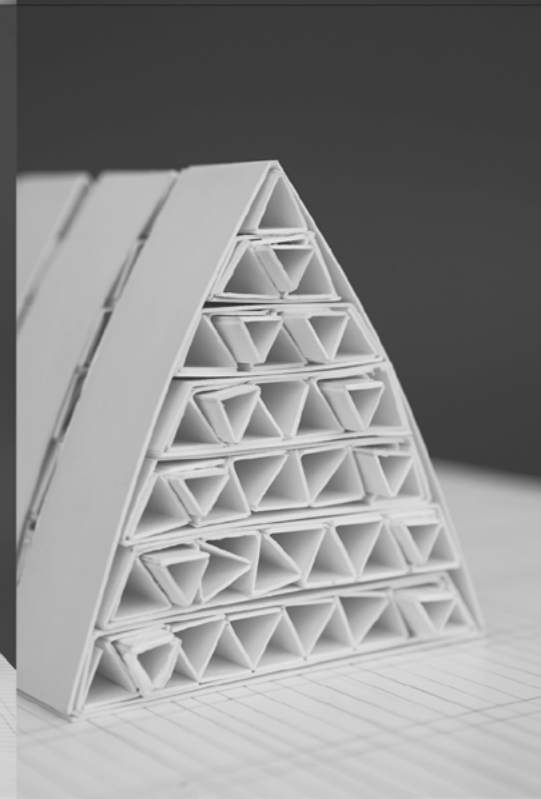
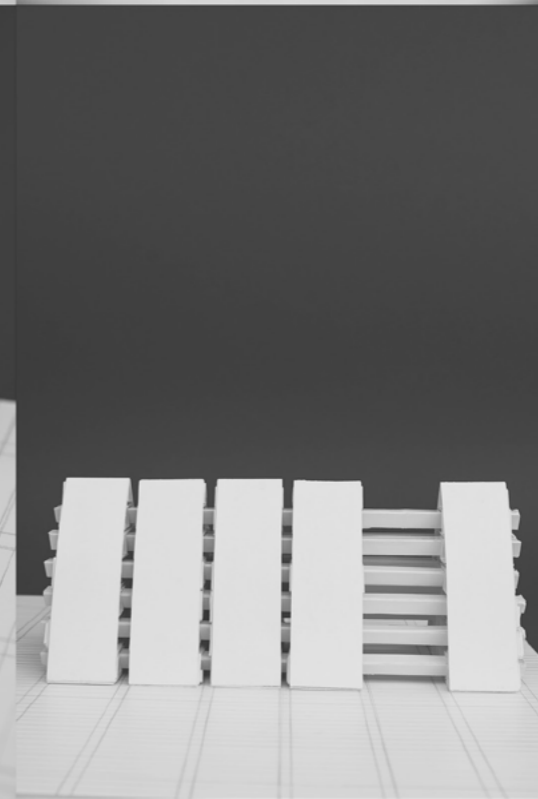
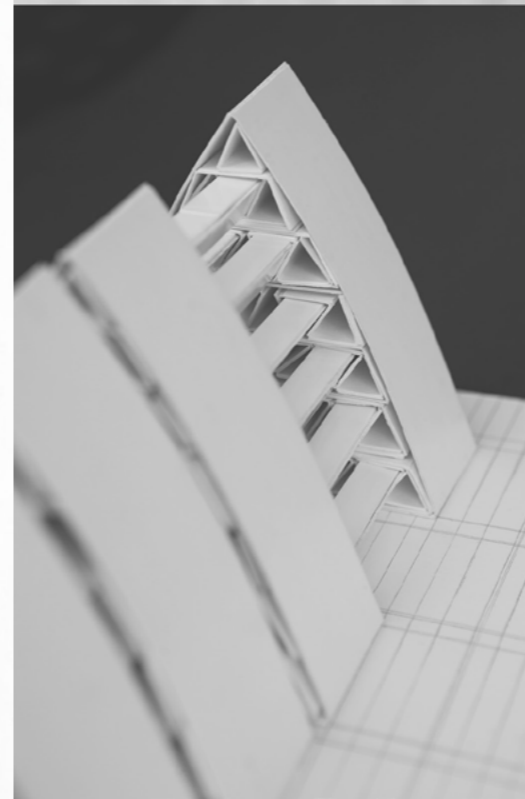
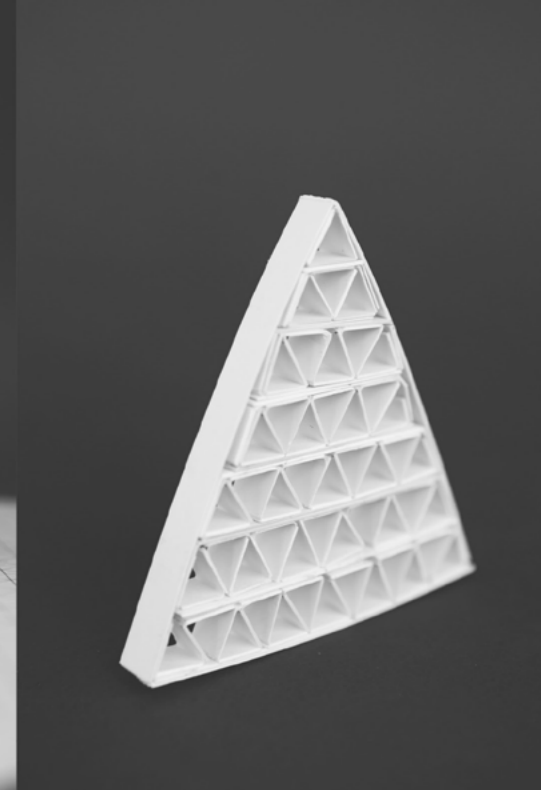
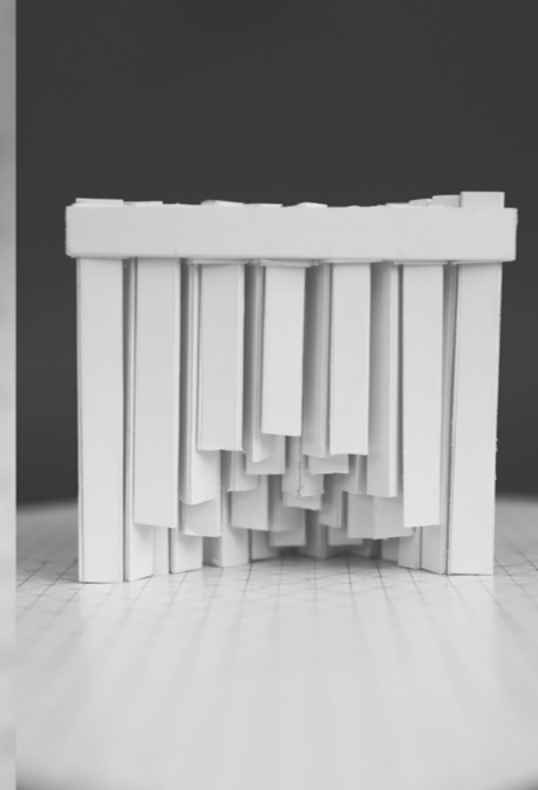
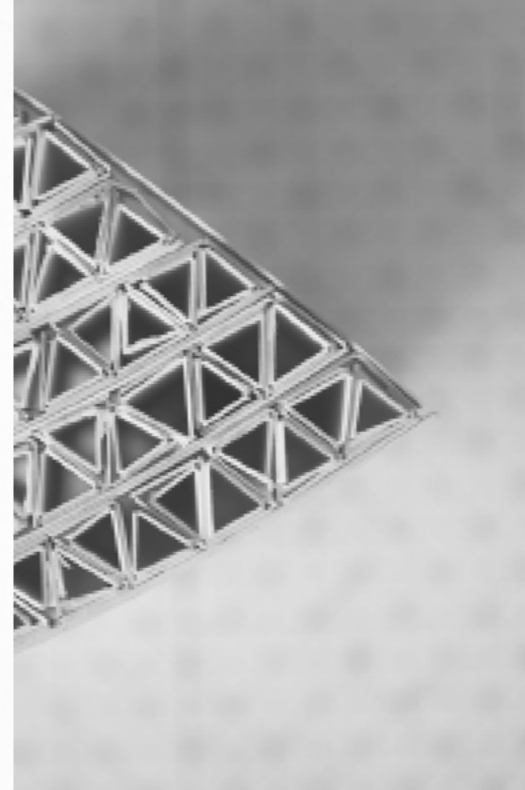

STRUKTURY PRZESTRZENNE FORMA + KONSTRUKCJA

Pracownia Elementów Projektowania Architektonicznego
prof. dr hab. Katarzyna K. Jeziorkowska, prof. zw. UAP
as. inż. arch. Tomasz Bekas

Dwie z serii struktur przestrzennych, łączących formę i konstrukcję z wykluczeniem funkcji. Struktura I: Meandry ograniczone trójkątną ramą tworzą siatkę utrzymującą liczne filary. Ich podcięcie dodaje strukturze lekkości oraz urozmaica lico bryły, tworząc kaskadowe zagłębienie. Struktura II: Siatki spięte trójkątnymi ramami utrzymują rzędy belek. Belki te spajają szereg ram.

TABORET INSPIROWANY WIEŻOWCEM WILLIS TOWER

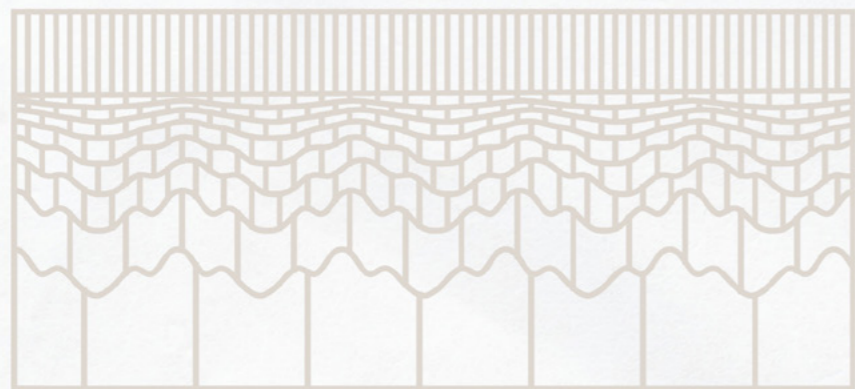
III Pracownia Projektowania Mebla

mgr Mateusz Słociński

Szkielet wieżowca składa się z dziewięciu rur o zróżnicowanej wysokości i kwadratowym przekroju, wzajemnie się wspierających i tworzących wspólną podstawę. Zasadę tę udało mi się przetransponować na skalę i potrzeby mebla, przy wykorzystaniu naturalnych materiałów. Na wygodę taboretu składa się ergonomiczne podcięcie u dołu oraz możliwość rozkładania „na płasko”.

DŹWIĘK - FALA - RYTM MOZAIKA

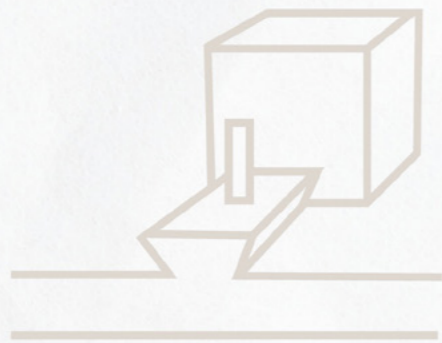

Pracownia Ceramiki w Architekturze
prof. dr hab. Ewa Twarowska - Sioda
dr Piotr Mastalerz, ad.

Ceramiczna mozaika zaprojektowana do przejść podziemnych poznańskiego Dworca Głównego. Praca inspirowana jest charakterystyką przestrzeni związanej z PKP - gwarem podróżnych, rytmem torów kolejowych oraz samym stukotem pociągu. Jest to rozbudowane przetworzenie fali dźwiękowej, nadające jej konkretne wartości, podziały oraz barwy. Gradacja tonów w kolorystyce projektu uwydatnia poczucie trójwymiarowości.

LICZYDŁO ZAKOPIAŃSKIE WZORNICTWO

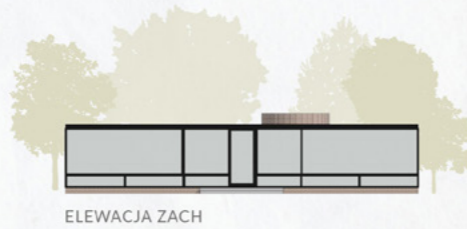
I Pracownia Projektowania Produktu

dr Magdalena Grenda, ad.

Liczydło inspirowane tradycyjną architekturą rejonu Zakopanego, której istotnym elementem są wszelkiego rodzaju połączenia ciesielskie. Nawiązaniem do nich w projekcie są szyny w kształcie jaskółczego ogona, po których przesuwają się nafrezowane klocki do liczenia oraz bolce blokujące „koraliki” od zsunięcia się z toru. Całość wykonana jest z drewna lokalnych gatunków drzew.

WIZUALIZACJA GLASS HOUSE

Laboratorium Technik Komputerowych w Projektowaniu

mgr Katarzyna Karpierz

The Glass House - to modernistyczny dom mieszkalny w New Canaan, zbudowany w 1949 r. według projektu Philipa Johnsona, jako jego własna rezydencja. Budynek ma kształt prostopadłościanu, a jego elewacje tworzą szklane ściany połączone metalowymi ramami. Wewnątrz obiektu nie ma żadnych przegród, a wyposażenie domu stanowią meble wykonane z drzewa orzechowego, według projektu Ludwiga Miesa van der Rohe.

UL. STRZAŁKOWSKA 1 ZIELINIEC

PRZEKRÓJ A

I Pracownia Projektowania Architektonicznego

mgr inż. arch. Hugon Kowalski

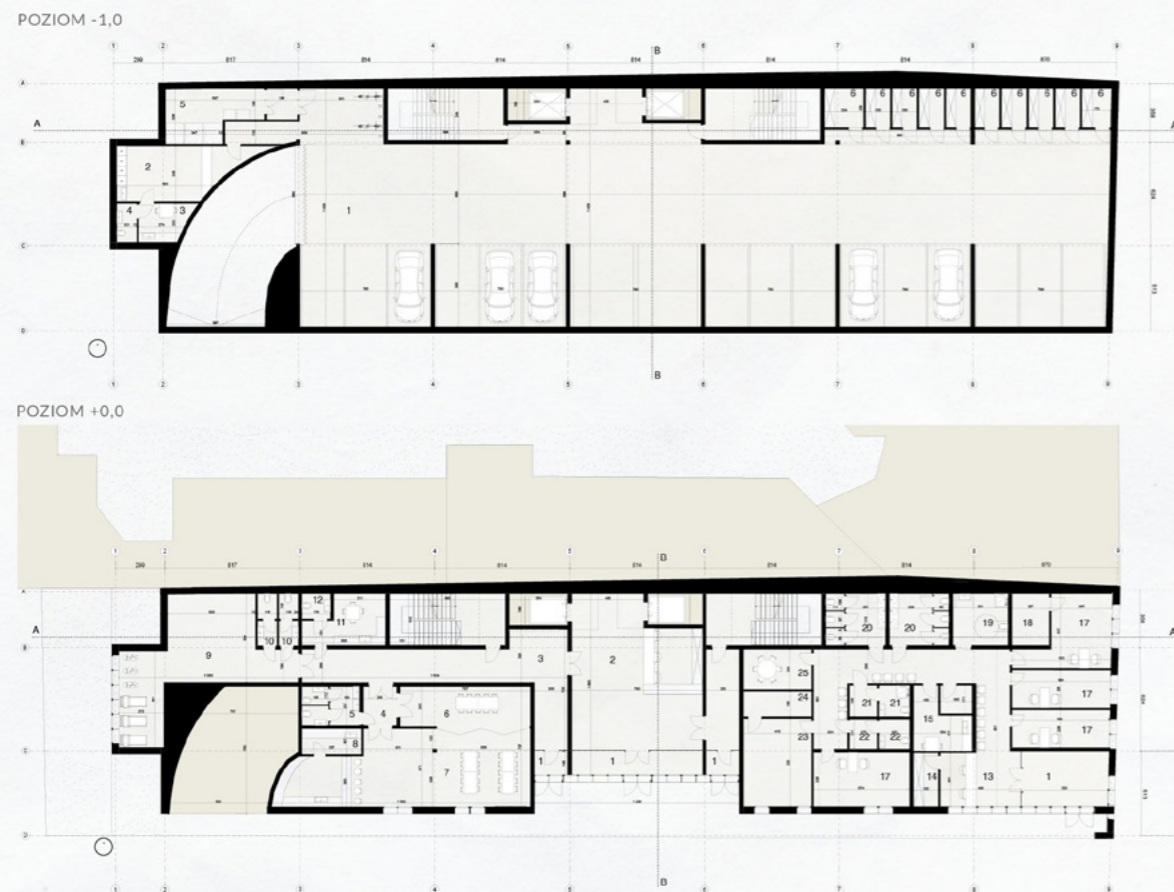
Największym atutem działki położonej na skrzyżowaniu ulic Sarniej i Strzałkowskiej jest wszechobecna zieleń oraz ułożenie naprzeciw jeziora. Dom jednorodzinny ukształtowany został w sposób ułatwiający podziwianie krajobrazu - duża ilość przeszkleń na kilku półpiętrach. Dodatkowo znajdują się one od strony południowo-wschodniej, co pozwala zdobyć zyski solarne oraz ograniczyć energię zużyta na doświetlenie pomieszczeń.

Za pomocą dużych okien, obszernego tarasu i balkonu możliwe staje się połączenie przestrzeni wewnątrz z tą zewnętrzną. Nawiązaniem do otaczającej natury jest drewniana elewacja, kontrastem do niej drugi użyty materiał - beton. To z niego skonstruowana jest klatka schodowa wraz z balustradą oraz pochyły podjazd, podcinający bryłę i nadający jej lekkości. Dom zamieszkuje dwie osoby dorosłe z dzieckiem oraz osoba starsza.

MIESZKANIA, GABINETY MEDYCZNE ALEJE MARCINKOWSKIEGO 26

Pracownia Projektowania Architektonicznego III
dr hab. inż. arch. Stanisław Sipiński prof. UAP
mgr inż. arch. Daria Tomczak, asyst.

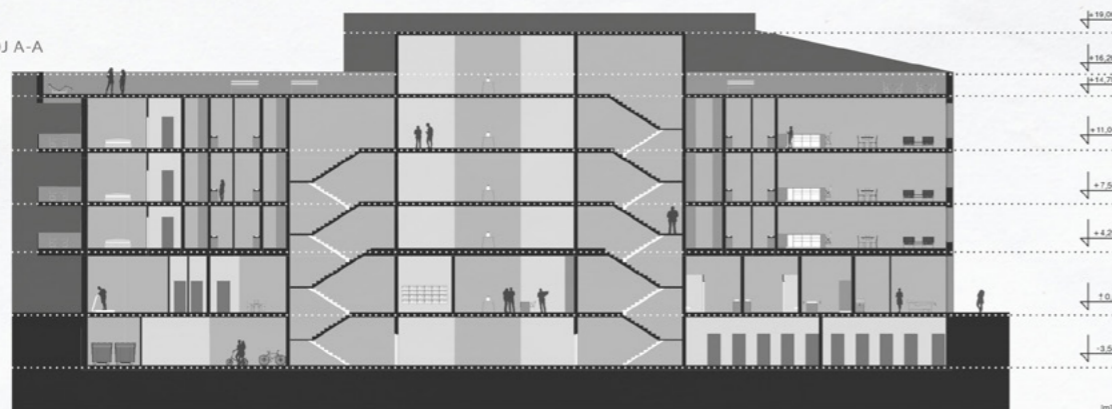
Aleje Marcinkowskiego to doskonała lokalizacja w centrum Poznania - łączy historyczne piękno ze współczesną wygodą. Na jej wartość ma wpływ bliskość Starego Rynku, Placu Wolności oraz Placu Wielkopolskiego, a co za tym idzie wszelkiego rodzaju wydarzeń, atrakcji, wielu instytucji kultury i sztuki, a także gastronomii. Istotna jest też mnogość możliwości komunikacji.

POZIOM +2,0/+3,0/+4,0

PRZEKRÓJ A-A

Budynek zaprojektowany pod numerem 26 to wielorodzinna mieszkaniówka, połączona z usługą nowoczesnych gabinetów medycznych na parterze (specjaliści z zakresu reumatologii, neurologii, ortopedii, fizjoterapii). Do dyspozycji mieszkańców jest widokowy taras na dachu, siłownia, sala do ćwiczeń oraz wielofunkcyjna sala konferencyjna z barem.

CENTRUM POMOCY DLA BEZDOMNEJ MŁODZIEŻY DOM KSIĄŻKI

Pracownia Interpretacji Przestrzeni
pro. dr hab. Andrzej Wielgosz
mgr inż. arch. Łukasz Spychaj
praca w grupie z: Magdalena Burdajewicz

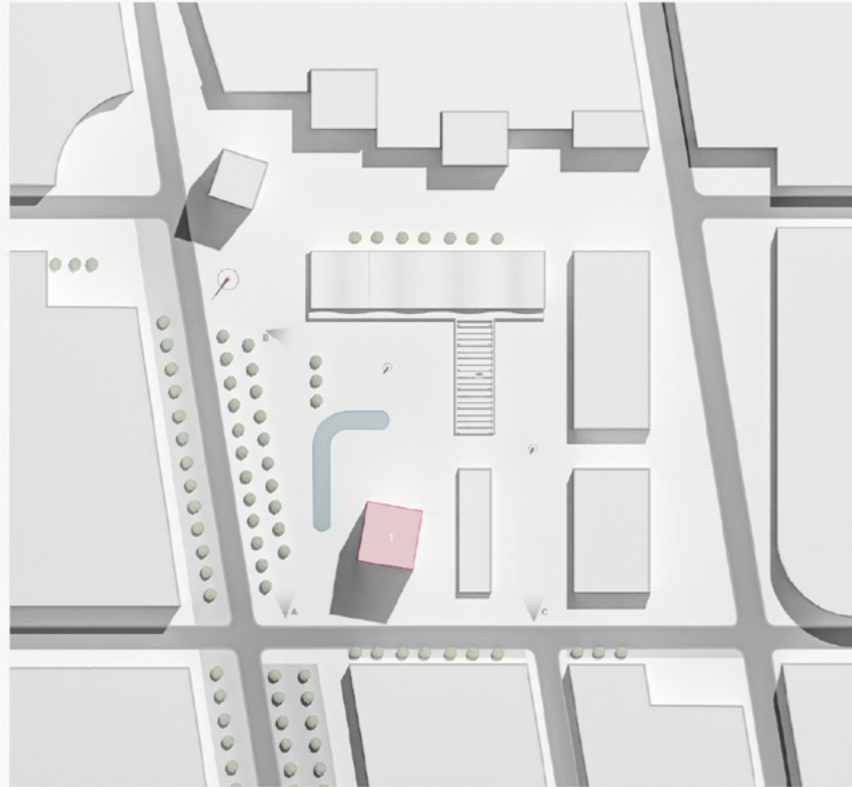
„Człowiek jako żywa książka” to projekt centrum dla bezdomnej młodzieży i młodych dorosłych, mającego się znajdować w modernistycznym budynku byłej księgarni „Dom Książki”. Ciekawą klamrę historyczną tworzy fakt, iż jeszcze wcześniej w tym miejscu znajdował się Dom Dziecka. Praca ma na celu prowadzenie działań na rzecz lokalnej społeczności.

Przewodnią inicjatywą jest włączenie potrzebujących jednostek do życia społecznego za pomocą wspólnych warsztatów ceramicznych. Ważna w tym miejscu jest także kontynuacja lokalnych tradycji - wypiekanie wyjątkowych rogali Marcińskich przy wykorzystaniu symbolicznie zasianych maków na terenie założenia. Projekt przewiduje rewitalizację pięknego, nieużytkowanego budynku oraz pozwala wzbogacić przestrzeń ulicy Gwarnej.

TYPOLOGIA PRZESTRZENI MIASTO - ULICE - PLACE

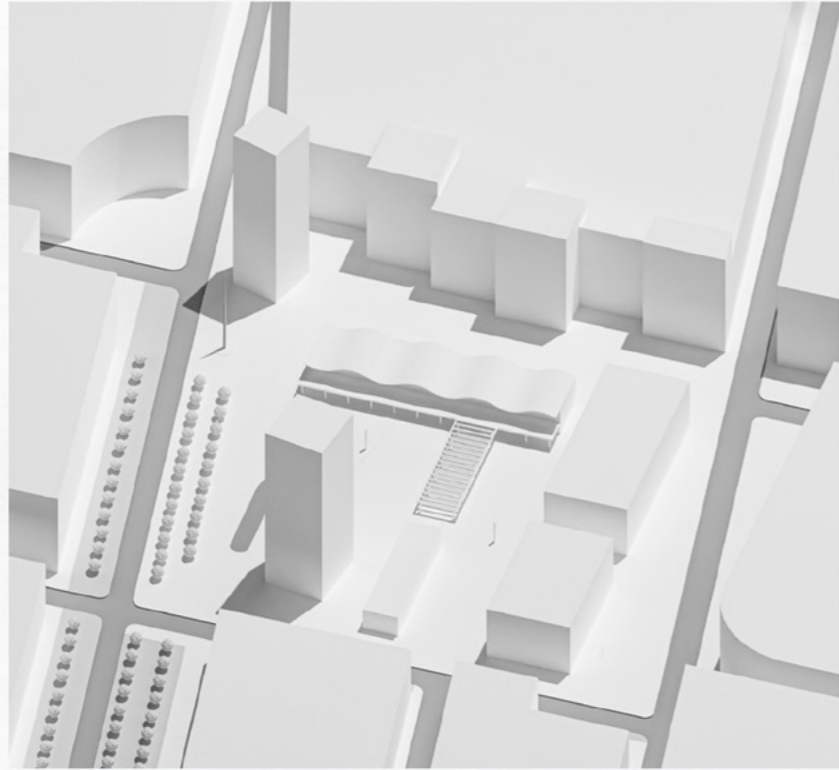

WYBRANY PLAC

Pracownia Projektowania Architektonicznego i Urbanistycznego I
dr inż. arch. Michał Ankiersztajn
praca w grupie z: Magdalena Burdajewicz, Marta Drgas, Jakub Wichtowski, Jan Zieliński

To zadanie projektowe polegało na stworzeniu wymagowanej tkanki miejskiej. Na czystej karcie zadane było zaledwie kilka głównych arterii oraz rzeka, a także umiejscowienie 3 ważnych budynków (wybraliśmy Seagram Building, Operę w Oslo oraz Pawilon Emilia). Wyzaczyliśmy główne place oraz przestrzenie zielone, przeznaczone do rekreacji, a następnie wypełniliśmy wnętrza kwartałami.

MAKIETA

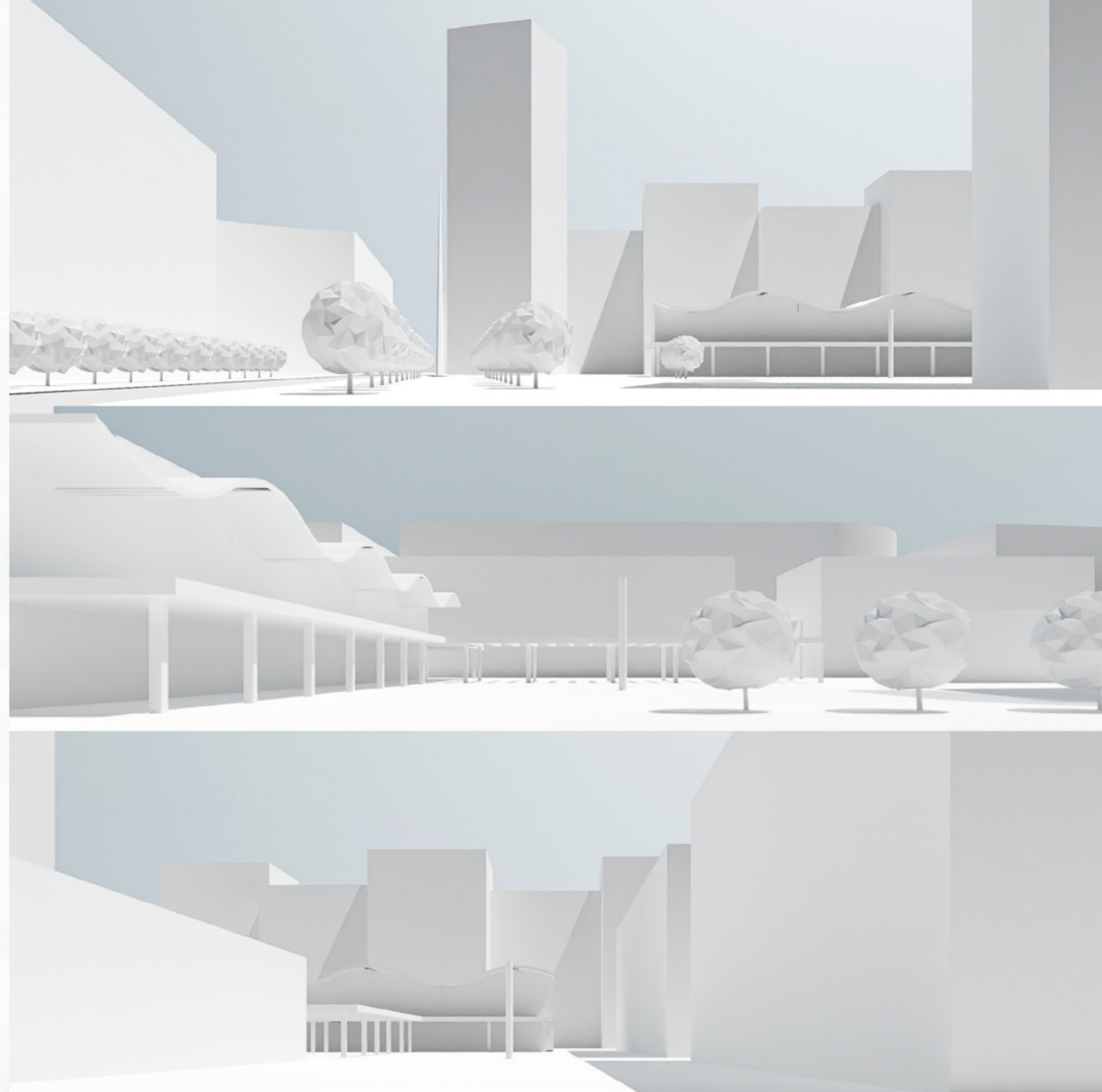
Do dokładniejszego opracowania wybraliśmy jeden plac. Jego północna pierzeja została rozrzeźbiona ułożonymi równoległe prostokątnymi formami. Kontrastuje z nimi wieżowiec, ustawiony pod innym kątem. Zaoblenia oraz wyrwy w kwartałach okalających plac urozmaicają obszar oraz tworzą mnogość mniejszych, bardziej zacisznych wnętrz przestrzennych.

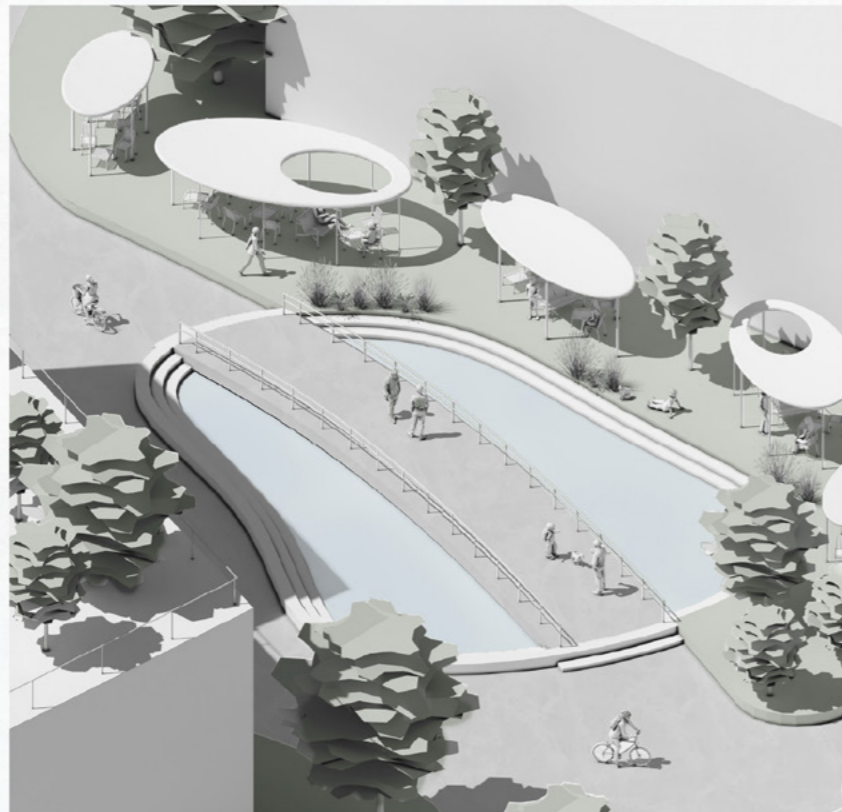

INTERPRETACJA WIDOKU

Kubatury wewnątrz placu przypisane zostały głównie funkcji związanej z kulturą. Mniejsze pawilony z podcieniami i charakterystyczną piętą elewacją - ażurowym lub falującym dachem, to przestrzeń rekreacji i wypoczynku. Oprócz zabudowy wewnątrz kwartału wytyczony został także zbiornik wodny i szpalery drzew. Ważne osie widokowe zostały oznaczone i podkreślone smukłymi elementami do dowolnej interpretacji.

PLAN ZAŁOŻENIA URBANISTYCZNEGO GRUNWALD

Projektowanie Urbanistyczne
mgr inż. arch. Tomasz Osiegtowski
praca w grupie z: Magdalena Burdajewicz, Marta Drgas, Jakub Wichtowski, Jan Zieliński

Poznański Grunwald pojawił się na planach miasta po II wojnie światowej. Wcześniej na tym terenie znajdowały się pola. Pod koniec XIX wieku zaczęły powstawać tu koszary i to właśnie na ich miejscu miałyby powstać zaprojektowane przez nas założenie. Obszar opracowania to działka otoczona ulicami: Grunwaldzką, Matejki, Grotterga i Ułańską, na której obecnie znajduje się duży parking.

Punkt wyjścia do rozważań projektowych stanowiła zastana tkanka działki oraz jej najbliższego otoczenia. Sąsiadując z dwoma zamkniętymi osiedlami (Ułańskim i City Parkiem), dążono do przeciwstawienia się tej tendencji, maksymalnie udostępniając przestrzeń kwartału. Stawiając użytkownika na pierwszym miejscu skupiliśmy się na stworzeniu wielu różnorodnych przestrzeni.

Chcąc zachować różnorodność całego kwartału, funkcje poszczególnych obiektów zostały przemieszane między sobą. Aby zwiększyć atrakcyjność głównej arterii, przyziemia budynków mieszkalnych przeznaczono na lokale usługowo-biurowe. Przyczynia się to do zapewnienia ciągłości funkcjonowania tego miejsca, niezależnie od godziny i dnia tygodnia. Istotnym aspektem projektu jest dominacja przestrzeni zielonych.

Ruch kołowy ograniczono do minimum - kierując samochody do parkingów podziemnych na obrzeżach kwartału. Ruch w jego wnętrzu odbywa się na zasadach idei Spielstrasse (całkowite udostępnienie ulicy do korzystania przez pieszych, rowerzystów i bawiące się dzieci). Po zastosowaniu takiego zabiegu ulice stają się miejscami wspólnymi, funkcjonującymi na zasadach placów w typowym ujęciu urbanistycznym.

MALARSTWO KONTRAST

IX Pracownia Malarstwa
prof. dr hab. Marek Haładuda
mgr Agnieszka Sowiśło - Przybył, asyst.

Pojęcie kontrastu ukazane zarówno w palecie barw całego cyklu prac, jak i w doborze form. W każdym obrazie zostały użyte kolory z przeciwnych stron koła barwnego. Większość z nich wykonana jest przy użyciu krepy, lecz są też fragmenty pokryte farbą lub zbudowane z folii. Ta ostatnia pozwala również uzyskać kontrast trójwymiarowy - przy pomocy faktury obrazu,

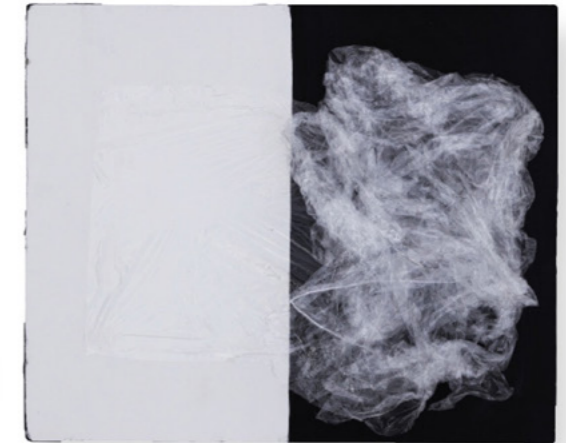
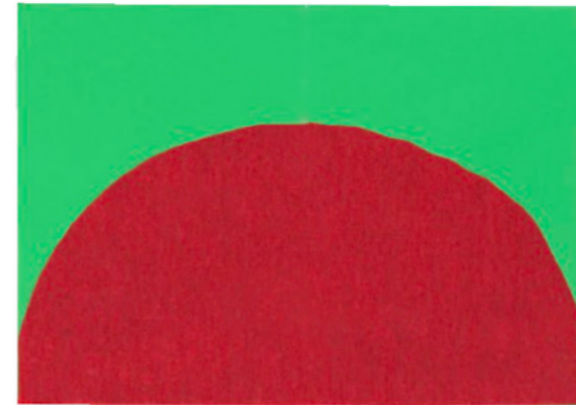
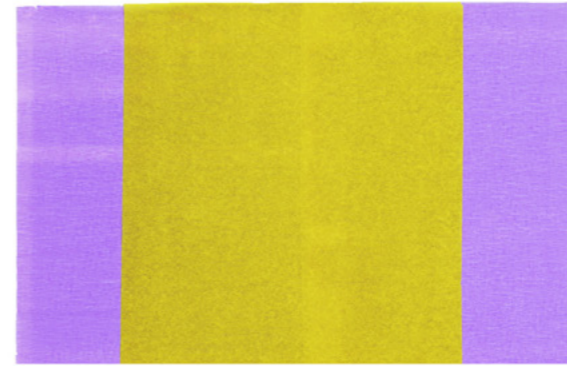

FIGURA W PRZESTRZENI - CZŁOWIEK RYSUNEK

XIII Pracownia Rysunku
dr Adam Nowaczyk, ad.
mgr Sebastian Trzoska, asyst.

Na pracach starałam się ukazać kubaturę ciała ludzkiego poprzez nieruchomą formę istniejącą, a jednak miękko rozptywającą się w otoczeniu. Niby zlewającą się z tłem, a jednak tak od niego różną. Tryptyk składający się z kilku portretów pozwala zauważyć różnorodność charakteru odbioru pracy w zależności od natężenia ilości oraz grubości użytych linii.

